

griber saa stærkt ind i hinanden og maa, havde jeg nær sagt, i det daglige samarbejde paa saa overmaade mange Omraader, at vi tror, det maa blive baade upraktisk og ikke mindst under Mobiliserings- og Krigsforhold rent ud uforsvarligt at trække denne Adskillelse stærkere op, end den allerede eksisterer. Vi har imidlertid ikke hos de øvrige Medlemmer af Udvalget kunnet finde nogen som helst Tilslutning til disse vore Tanker og har derfor nøjedes med at stille nogle Ændringsforslag under Nr. 3 og 4, som kun sigter til, at man dog under alle Omstændigheder under Mobilisering og under Krigsforhold bibeholder det Samarbejde, som efter vor Formening er ganske nødvendigt mellem Flaadestationen, som den jo altsaa for Fremtiden formodentlig skal hedde, og det, der for Fremtiden skal hedde Orlogsværftet. Vi tror, at det vil være fuldkommen ødelæggende for en Mobilisering og en Krig, hvis det fremtidige Orlogsværft og alt, der vedrører det, skal dirigeres fra Marineministeriet, og vi har forstaaet, at dette maa i det væsentlige være Meningen; i modsat Fald vilde vel vore Betænkeligheder i nogen Grad formindskes. Baade vore egne Erfaringer fra 1864 og Erfaringerne fra Verdenskrigen har vist det overordentlig uheldige ved, at der i Ministeriet sidder en Direktør, som maaske i lang Tid ikke har haft Spor af praktisk Tilknytning til disse Forhold, men dog skal dirigere under Krig eller Mobilisering.

Saa er der endelig Spørgsmaalet om Navnene. Nu vil der maaske blive sagt, at denne Navneforandring spiller ikke saa forfærdelig stor en Rolle, men hertil maa jeg paa Mindretallets Vegne sige, at det da vilde være naturligt at bibeholde Benævnelserne saaledes som af os foreslaaet. Nu vil man kalde Orlogsværftet for Flaadestation, men i Udlandet forbinder man et ganske andet Begreb med Ordet „Flaadestation“. Saa vil man kalde en Institution, som ikke er noget Værft, men en Skibbygnings- og Maskinvirksomhed, for „Orlogsværft“. Der skal altsaa for Fremtiden være en noget skarpere Afgrænsning med mere eller mindre synligt eller usynligt Plankeværk imellem. Det er imidlertid en Virksomhed, hvor der skal bygges Skibe, og ikke noget Værft, medens det, der for Fremtiden skal kaldes „Flaadestation“, netop er et Værft. Og man kan ikke komme med det Argument, at der bygges ikke Skibe. Rundt omkring i Verden, eller i Europa, er der adskillige Eksempler paa — de allerfleste

Steder, i alt Fald i de mindre Lande, men for øvrigt ogsaa i England —, at Orlogsværfterne ikke bygger Skibe, men ikke desto mindre kaldes Orlogsværfter, og det vil være baade upraktisk og desorienterende i enhver Retning at skifte dette Navn og konstruere et Navn, som overhovedet ikke dækker over den Virksomhed, der dér finder Sted. Det forekommer Mindretallet, at saavel praktiske som økonomiske Grunde og Traditionen kunde have bragt de øvrige Medlemmer af Udvalget til at indrømme det og slutte sig til disse Ændringsforslag.

Endelig er der ved Ændringsforslag Nr. 5 gjort et Forsøg fra Mindretallets Side paa ikke at skabe en særlig Aldersgrænse eller en udvidet Aldersgrænse for den fremtidige Direktør i Marineministeriet. Det er ganske mærkeligt, at man netop nu faar Øjet op for, at denne Mand skal have en længere Levetid i sin Virksomhed, han skal kunne sidde 5 Aar længere som Direktør for Marineministeriet, end Viceadmiralen kan. Det undrer mig noget, at man fra en saa udpræget demokratisk Side, som er repræsenteret i dette Udvalgsflertal, har villet holde sin Haand over en saadan Kontinuerlighed i Hege moniet, som dette betyder. Jeg troede egentlig ikke, at man fra den Side var saa forfærdelig begejstret over, at den Mand skulde sidde og regere ikke mindst en militær Institution i, havde jeg nær sagt, en Menneskealder. Socialdemokraterne plejer dog, om jeg saa maa sige, at se praktisk paa mange Forhold, og praktisk er dette ikke, det vil lægge en Myndighed i denne Mands Haand, som kan blive til overmaade stor Skade for denne Virksomhed og for den Bøjelighed, som man ellers skulde tro, man ogsaa fra den Side vilde ønske fremmet. Jeg har ikke kunnet finde nogen virkelig gode Argumenter for at skabe den Særstilling.

Med Hensyn til det sidste Lovforslag har vi fra vor Side ønsket, det skulde vente, indtil disse Ting kunde komme frem ogsaa for Hærens Vedkommende, men det har man selvfølgelig, havde jeg nær sagt, heller ikke kunnet støtte fra de øvrige Udvalgsmedlemmers Side. Vi skal derfor indskrænke os til at udtale, at de vedrørende Varetagelsen af Flaadens Ledelse under Krigsforhold fastsatte Bestemmelser bør forblive i Kraft; saa kan vi ikke komme længere paa det Omraade.

Til Slut maa jeg have Lov til at udtale min Beklagelse over, at der tilsyneladende ikke overfor Kommissionen og